

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010416
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8720010416.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Mariána Sninského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.06.2022 v trestnej veci obžalovaného Y. K., pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 16.12.2021, sp. zn. 8T/42/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného Y. K..

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom zo dňa 16.12.2021, sp. zn. 8T/42/2020 uznal obžalovaného Y. K. za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 01.06.2016 v čase okolo 08.00 hod. v katastrálnom území obce V., v lokalite zvanej V., okres L., na lesnej lúke ako vodič, zamestnanec firmy K. I. s.r.o., L., Ul. L. č. XXXX/XX, odparkoval nákladné motorové vozidlo zn. Avia A 31.1 N SPOM-1, skriňová Furgon, modrej farby, ev. č. L., v úprave na prevoz osôb v jej zadnej časti, v smere dole kopcom nad oplatenou lesnou škôlkou, pričom toto vozidlo nezaistil proti samovoľnému pohybu a ďalší pracovníci firmy K. I. s.r.o., L., Ul. L. č. XXXX/XX O. P. /69 r./, O. C. /52 r./ a Y. C. /66 r./ všetci traja z P., v tom čase v zadnej časti vozidla na nadstavbe nosili ku zadným dverám sadenice stromčekov za účelom ich vyloženia, kde došlo ku pohybu vozidla smerom dopredu po prudšom svahu trávinatej lúky, a to ku oplateniu lesnej škôlky, kde vozidlo prerazilo drôtené pletivo, ďalej sa pohybovalo cez priestor lesnej škôlky, následne prerazilo aj z vnútornej strany drôtené pletivo, pričom O. P. bola v čase pohybu vozidla v priestore zadných krídlových dverí, ktoré jej privreli obe dolné končatiny a nákladné vozidlo zn. Avia A 31.1 N SPOM-1 naostatok zastavilo v kope kompostu, ktorá bola pred oplatením, v dôsledku toho O. P. utrpela poranenia, a to: vnútorkĺbnu zlomeniu dolného konca píšťaľy a vonkajšieho členku v oblasti ľavého členkového kĺbu bez posunu úlomkov, zlomeninu vonkajšieho a vnútorného členka - bimaleolárnu zlomeninu v oblasti pravého členkového kĺbu bez posunu úlomkov a zlomeninu 9. - 10. rebra vľavo, ktoré si vyžiadali jej okamžitú hospitalizáciu v Nemocnici Poprad a.s., na oddelení úrazovej chirurgie do 17.06.2016, pričom následne dňa 25.07.2016 v čase o 05.50 hod. v Nemocnici v Poprade poškodená O. P., v dôsledku komplikácií v súvislosti s utrpenými zraneniami, z dôvodu embolizácie do oboch pľúcnych tepien pri trombóze žíl pravého predkolenia zomrela, čím porušil ustanovenia § 12 ods. 2, písm. c/ Zák. č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v znení neskorších prepisov, kde si nesplnil povinnosti obsluhovať (techniku - vozidlo) v súlade s poznatkami (skúsenosti s vedením vozidla, okrem iného aj povinnosť zaistiť vozidlo proti nepredvídanému samovoľnému pohybu vozidla po jeho zaparkovaní v teréne - na lúke), ktoré sú súčasťou vedomostí a zručnosti získanej v rámci prípravy na získanie oprávnenia obsluhovať motorové vozidlo (ako držiteľ vodičského preukazu na nákladné vozidlo, školení BOZP a odbornej praxe vodiča nákladných vozidiel), teda bol povinný urobiť také opatrenia, aby zabezpečil nákladné vozidlo zn. Avia

A 31.1 N SPOM-1, ev. č. L., proti pohybu, napr. aj použitím zakladacieho klinu, čo mu vyplývalo z jeho pracovných povinností - obsluhy vozidla.

Za uvedený skutok mu uložil podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu vo výmere jedného roka.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere jedného roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených O. P. a P., a.s. s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný proti všetkým výrokom rozsudku, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 23.02.2022 prostredníctvom obhajcu a osobne podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 04.03.2022.

V odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu namietal, že krajský súd uznesením zo dňa 28.07.2021, sp. zn. 4To/16/2021 na základe odvolania prokurátora proti predchádzajúcemu rozsudku Okresného súdu Poprad rozhodol tak, že napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom tohto postupu bol záver odvolacieho súdu, v zmysle ktorého došlo k podstatnej chybe konania, ktoré rozsudku predchádzalo, najmä že boli porušené ustanovenia, ktorým sa má zabezpečiť právo obhajoby, nakoľko podľa názoru odvolacieho súdu v čase konania jednotlivých termínov hlavného pojednávania nedal súhlas na zastupovanie advokátskym koncipientom. Nestotožňuje sa so záverom odvolacieho súdu, že došlo k podstatnej chybe konania. Udelil plnú moc na zastupovanie advokátke JUDr. Ing. T. dňa 03.06.2019, s tým, že v plnej moci výslovne súhlasil, že si môže za seba ustanoviť zástupcu, pričom bolo zrejmé, že týmto zástupcom môže byť iný advokát alebo advokátsky koncipient. Podpisom plnej moci teda výslovne súhlasil s tým, že pred súdom ho môže zastúpiť aj iný advokát alebo aj advokátsky koncipient. Bol vopred oboznámený, že zvolená obhajkyňa Y.. T. sa pri úkonoch v trestnom konaní nechá zastupovať advokátskou koncipientkou Y.. X.. Súhlasil teda s tým, že koncipientka Y.. X. bude zastupovať ním zvoleného obhajcu. Táto skutočnosť vyplýva nielen z toho, že Y.. X. zastupovala Y.. T. už počas prípravného konania, ale predovšetkým z toho, že na hlavných pojednávaniach bol prítomný s Y.. X., čím minimálne konkludentne súhlasil s tým, že práve ona zastúpi zvoleného obhajcu. V danom prípade nebol daný ani dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 Tr. poriadku a mohol tak hájiť svoje záujmy aj sám bez obhajcu. Opakovaním celého dokazovania bolo zasiahnuté do jeho práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Opakovanie dokazovania malo vplyv aj na správnosť rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 16.12.2021. Jednak prebehlo bez zákonného dôvodu a z opakovaného dokazovania je zjavné, že v období medzi prvým a druhým rozsudkom bolo zo strany rodiny zomrelej O. P. pôsobené na svedkov. Opakovanie dokazovania narušilo vierohodnosť niektorých dôkazov, s čím sa Okresný súd Poprad vo svojom rozsudku nevysporiadal. Trvá na tom, že žiadnu povinnosť neporušil. Súd nie je viazaný rozhodnutím správneho orgánu a vec by mal posúdiť samostatne. Súd sa vôbec nezaoberal otázkou, či je možné pravidlá v zákone o cestnej premávke použiť aj v prípade, kedy vozidlo nebolo účastníkom cestnej premávky. V danom prípade sa vozidlo nachádzalo mimo cesty, teda nemohlo byť účastníkom cestnej premávky v zmysle § 2 ods. 1 zákona o cestnej premávke, teda nemohlo ani porušiť ustanovenie zákona o cestnej premávke. Vozidlo však rozhodne nemohlo ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, lebo k nehode došlo na lesnej lúke mimo cesty. Z dokazovania vyplýva, že zaparkoval vozidlo na mieste, ktoré bolo s ohľadom na okolitý terén najlepšie (miesto s najmenším sklonom), zaradil rýchlosť, zatiahol ručnú brzdú a od vozidla sa nevzdialil. Rozhodne tak nejednal nedbanlivo a riadne si plnil svoje povinnosti. Je pravdou, že mohol vozidlo ešte zaistiť aj použitím zakladacieho klinu, ktorého účinnosť v danom prípade je prinajmenšom pochybná, dokonca ani znaleckými posudkami nebolo jednoznačne ustálené, či by použitie zakladacieho klinu zaistilo, že sa vozidlo v miernom svahu nepohne. Znalec N.. G. navyše nevytlúčil vznik náhlejšej technickej závady na mechanickom okruhu parkovacej brzdy a na mechanizme pružinového valca v čase nehodového deja a tiež nevytlúčil skutočnosť, že zaradený prevodový stupeň by samovoľne

vplyvom otrasu nevyskočil do neutrálu a málo účinná parkovacia brzda by nedokázala vozidlo podržať. V trestnom konaní bolo vyhotovených 5 znaleckých posudkov, pričom všetci znalci sa zhodujú iba v jednom a to, že nemali dostatok vstupných informácií a ich závery sú skôr teoretické. Znalci z odboru dopravy uviedli, že hlavným dôvodom, že sú závery teoretické, je skutočnosť, že po nehode nemohli vozidlo prehliadnuť a zistiť presnú príčinu nehody. Obaja znalci sa zhodli, že pokiaľ vozidlo by nebolo zabrzdené alebo nebol zaradený žiadny rýchlostný stupeň, vozidlo by sa pohlo v krátkom časovom horizonte, približne do minúty. Technické problémy vozidla neboli zistené, nakoľko vozidlo nebolo po nehode skontrolované. Čo sa týka problémov, nie je možné ani vychádzať z následnej faktúry servisu, kde bolo vozidlo opravované, lebo faktúra slúži len ako daňový doklad. Faktúra nemusela byť úplná, prípadne mohlo dôjsť aj k chybe na faktúre. V rámci druhej výpovede pred súdom v roku 2021 tvrdil, že sa mu zdalo, že brzdy občas slabšie brzdia a niekedy mu vyskakujú rýchlosti, do tej doby však o týchto skutočnostiach nehovoril. S ohľadom na časový odstup od nehody a vek mohol tieto skutočnosti uviesť nesprávne. Znalci N.. G. a N.. W. sa nezhodli na tom, či použitie zakladacieho klinu, by stopercentne zabránilo samovoľnému pohnutiu vozidla. Oficiálne neboli žiadne prevádzkové problémy pred nehodou potvrdené, navyše aj na základe úvahy súdu nie je jednoznačne ustálené, či by použitie zakladacieho klinu udržalo vozidlo bez pohybu. Znalci z odboru zdravotníctva sa zhodli na tom, že k trombóze by mohlo dôjsť aj bez úrazu, to znamená, že vôbec nemusela súvisieť so zranením. Obaja znalci potvrdili, že kľúčové pre zabránenie vzniku trombózy po úraze bolo dodržiavanie kľudového režimu a pravidelná aplikácia predpísaných liekov. S ohľadom na tieto závery je vylúčené, aby súd prvého stupňa dospel k tomu, že operované kľčové žily nemožno považovať za príčinu masívnej tromboembólie so smrteľnými následkami. Problémy s kľčovými žilami rozhodne nemožno vylúčiť ako jednu z príčin trombózy a následnej embólie. Príčina smrti je odborníkmi uvedená len v teoretickej rovine, nakoľko len pitva by mohla objasniť, čo bolo presnou príčinou úmrtia O. P.. Súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré vykonať mohol, aby boli vyvrátené a potvrdené rozporuplné závery hodnotenia dôkazov. Nehodový dej a účinnosť zakladacieho klinu mohla byť overená vykonaním vyšetrovacieho pokusu alebo previerkou výpovede na mieste činu. Dodržiavanie liečebného režimu zomrelej v domácej starostlivosti je postavená na výpovedi poškodenej, ktorá sama vypovedala, že bola pri matke týždeň a potom sa o ňu starala sestra E. P.. Svedkyňa E. P. vypočutá nebola. Súd nedostatočne zistil príčinu a priebeh nehody a nevysporiadal sa s príčinou a okolnosťami úmrtia O. P., pričom nebola dokázaná príčinná súvislosť, v dôsledku čoho obžaloba nemôže obstáť. Podľa rozsudku bola príčinou úmrtia trombóza zákolennej žily staršieho dáta. Ani jeden zo znalcov sa však nevedel s istotou presne vyjadriť, čo znamená trombóza staršieho dáta. Nie je isté, či by vôbec došlo k úrazu, prípadne úrazu v takom rozsahu, ak by zomrelá O. P. bola v čase nehody triezva a jej reakcie by neboli spomalené skonzumovaným alkoholom. O tom, že reakčná doba zomrelej bola značne znížená, svedčí i skutočnosť, že vozidlo sa nerozbehlo prudkým pohybom, ale pomaly, takmer nepozorovateľne. Aj následne vozidlo nenabralo nejakú vysokú rýchlosť. Zomrelá tak mala dostatok času prijať také riešenie, ktorým by sa predišlo zraneniu. Príčina trombózy mohla existovať podľa vyjadrenia odborníkov už dávno pred nehodou. Takmer s istotou je možné povedať, že k úmrtiu poškodenej by nedošlo, pokiaľ by bola mladšia, nemala problémy so žilami, bez výnimky by dodržiavala liečebný postup a počas nehody prijala adekvátne opatrenia na zmiernenie dopadu nehody. Súd v prvom rozsudku konštatoval, že niektoré skutkové okolnosti nepovažoval za spoľahlivo preukázané a postupoval podľa zásady in dubio pro reo a oslobodil ho. Pri opakovanom dokazovaní vykonal súd navyše len výsluchy znalcov, ktoré neprinesli nič nové. Trvá na tom, že skutok nie je trestným činom, nesúhlasí s tým, že by bol uznaný za vinného, pre skutok, ktorý nespáchal a nesúhlasí ani s uloženým trestom. Vzhľadom na uvedené, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

V odvolaní podanom osobne obžalovaný namietal, že bolo jednoznačne preukázané, že zatiahol ručnú brzdou a zaradil rýchlostný stupeň 1, pričom táto skutočnosť nebola nijakým spôsobom vyvrátená ani spochybnená. Súčasne poukazuje na skutočnosť, že znalec N.. G. nevylúčil vznik náhlejšieho technickej závady na mechanickom okruhu parkovacej brzdy a na mechanizme pružinového valca v čase nehodového deja. V ďalšom poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR a konštatoval, že napriek tomu, že znalci sa v podstatnej otázke nezhodli, súd sa priklonil k výpovedi znalca T.. V.. Znalci sa zhodli iba na definícii hĺbkožilovej trombózy a povrchovej trombóze. Nikto neskúmal inú príčinu komplikácie zdravotného stavu poškodenej. Je zrejmé, že nemožno vychádzať z domnienok, keď nebola vykonaná pitva. Nie je zrejmé, na základe akej právnej normy súd konštatuje, že bol povinný použiť po zastavení vozidla zakladací klin, ktorý by podľa výpovede znalca zabránil samovoľnému pohybu vozidla. Pokiaľ súd konštatuje, že vozidlo nezaistil proti samovoľnému pohybu, toto tvrdenie nie je namieste, pretože ho riadne zabrzdil ručnou brzdou a taktiež zaradil prvý rýchlostný stupeň. Taktiež nie je na mieste konštatovanie súdu, že použitie zakladacieho klinu mu vyplývalo z

jeho pracovných povinností. Na základe hypotézy, že vozidlo sa dalo samovoľne do pohybu, došlo k poraneniu poškodenej a teda on musel urobiť nejakú chybu, resp. porušiť nejakú dôležitú povinnosť, nemožno konštatovať jeho vinu, rovnako ako ani na základe hypotézy, že príčinou smrti poškodenej bola embólia pľúc, ktorá mohla byť alebo bola v príčinnej súvislosti s úrazom. Zarážajúce je konštatovanie súdu, že sa priklonil k názoru znalca, ktorý spochybnil dodržiavanie liečebného režimu, na druhej strane však konštatuje, že embólia mohla nastať aj napriek preventívnym medicínskym opatreniam. Súd správne konštatuje, že s vecou je spojených viacero pochybení v následnom postupe okrem neho aj poškodenej a to neprivolanie záchranných zložiek k miestu nehody, utajovanie udalosti pred policajnými orgánmi, pričom toto nemôže byť jemu na ujmu, ba naopak, bol to práve on, ktorý chcel na miesto privolať políciu a záchranku a bola to poškodená, ktorá ho prehovorila, aby tak nerobil. Z uvedených dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok a spod obžaloby ho oslobodil.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že skutok ako je uvedený v obžalobe, bol preukázaný na základe výpovedí obžalovaného, svedkov rodinných príslušníkov, alebo nej poškodenej, svedkov pracovníkov firmy K. s.r.o., zo znaleckých posudkov, odborného vyjadrenia, výpovedí znalcov T. V., T. U. a svedka T. B., lekárskeho správ Nemocnice Poprad a.s., úmrtného listu alebo nej O. P.. Tieto preukázané okolnosti skutku nikto zo zainteresovaných osôb nerozporoval a podľa názoru súdu sú dané. Súd považoval aj ostatné zistenia obžaloby za preukázané. Tvrdenie obžaloby, že obžalovaný nezaistil kritického dňa predmetné motorové vozidlo proti samovoľnému pohybu, obžalovaný toto tvrdenie popieral a trval na tom, že keď zastal, zabrzdil vozidlo ručnou parkovacou brzdou a zaradil aj rýchlostný stupeň, k čomu treba uviesť, že vozidlo predtým ako sa pohlo, bolo 15 minút v pokoji, preto obžalovaný považoval svoj postup za správny a bezpečný. Uvedené okolnosti nemôžu však viesť súd k záveru, že obžalovaný riadne zaistil vozidlo proti samovoľnému pohybu, pričom tento záver je v kontexte aj s ďalšími dokazovanými a ustálenými skutočnosťami, na ktoré súd poukazuje. Samotný obžalovaný si všimol už skôr a to nielen kritického dňa, že jemu zverené vozidlo na prevoz ľudí nemalo brzdy v poriadku a to platí aj o rýchlostnej skrini. Obžalovaný urobil možno bežné ale rutinné opatrenia na zamedzenie pohybu vozidla, čo sa preukázalo aj na vyjadrení znalca, že ak by nezaradil žiaden rýchlostný stupeň a nepoužil ručnú brzdou, vozidlo by sa dalo do pohybu do jednej minúty. Obžalovaný vypovedal, že po zastavení vozidla zaradil prvý rýchlostný stupeň, čo nemožno spochybniť a možno zopakovať, že zaradený rýchlostný stupeň pri plne funkčnej ručnej brzde je len plusom. Názor súdu je akcentovaný aj znaleckým tvrdením, podľa ktorého, ak by došlo k technickej poruche a zlyhali brzdy, vozidlo by za použitia klina zastavilo aj bez použitia brzd. Možno podotknúť, že netreba byť znalcom, ani sudcom a každému, nielen dlhoročnému profesionálnemu vodičovi musí byť jasné, že žiadne vozidlo, ktoré má preukázateľne problémy s prevádzkovými brzdami a rýchlostnou skriniou na cesty a najmä do svahu nepatrí. Obžaloba vinila obžalovaného aj z toho, že v nadväznosti na nezaistenie vozidla utrpela nebohá poškodená uvedené poranenia, ktoré v dôsledku komplikácií v súvislosti s nimi viedli k jej smrti. Súd uvedenú otázku posúdil tak, že príčinnú súvislosť možno ustáliť bez zásadných pochybností, pokiaľ treba brať na zreteľ to, že mohlo dôjsť k porušeniu liečebného režimu v čase jej domáceho ošetrovania, k úmrtiu poškodenej mohlo dôjsť aj pri dodržiavaní tohto liečebného postupu, úmrtie má súvis s komplikáciou poranení, čoho potvrdenie je skutočnosť, že poškodená zomrela po odtrhnutí trombusu. Súd sa stotožnil aj s obžalobou v časti porušenia ustanovenia § 2 ods. 12 písm. c) zákona č. 124/2006 o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Súd sa zároveň nestotožnil s obžalobou prokurátora, že čin mal byť spáchaný na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, preto ju vypustil, nakoľko poškodená aj keď mala vek 69 rokov a splnila kritérium osoby vyššieho veku, je potrebné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, kde túto okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, je možné použiť iba pri úmyselnom trestnom čine, pričom prečin usmrtenia je trestný čin nedbanlivostný. Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo

výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje aj krajský súd za správne a zákonné, s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaného dokazovania tvoria jednoznačne ucelený celok tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný Y. K. spáchal skutok tak, ako to ustálil súd prvého stupňa. S poukazom na uvedené je aj krajský súd toho názoru, že skutočnosť, že obžalovaný viedol motorové vozidlo Avia Furgon modrej farby, EČ: L. toto odstabil nad oplotenou lesnou škôlkou, toto sa dalo do samovoľného pohybu, vo vozidle v tom čase boli pracovníci O. P., O. C. a Y. C., ktorý zo zadnej časti vozidla vyskočil a následne došlo k pohybu vozidla smerom dopredu po svahu trávinatej lúky, kde vozidlo prerazilo drevené pletivo a pohybovalo sa cez priestor lesnej škôlky, prerazilo drôtené pletivo, pričom O. P. v čase pohybu vozidla bola v priestore krídlových dverí, ktoré jej privreli obe dolné končatiny a toto zastavilo v kope kompostu, v dôsledku čoho O. P. utrpela v rozsudku uvedené poranenia, nie sú pochybné a vyplývajú z vykonaného dokazovania. V danom prípade bolo potrebné ustáliť, či došlo k porušeniu povinností vodiča, obžalovaného Y. K. a či utrpené poranenia pri dopravnej nehode sú v príčinnej súvislosti s úmrtím poškodenej O. P. Obžalovaný sa bránil tým, že vozidlo riadne zaistil ručnou parkovacou brzdou a zároveň zaradil prevodový stupeň, pričom obhajoba namietala, že z výpovede znalca N.. G. vyplýva, že aj keby vozidlo bolo zaistené parkovacím klinom, mohlo by dôjsť k jeho zatlačeniu do nespevneného podkladu. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd udáva, že z obsahu spisu nevyplýva, aby miesto, kde malo byť vozidlo pred nehodou zaparkované, malo byť podmosené a uvedené netvrdil ani obžalovaný, ktorý výslovne uviedol, že samotná pôda na lúke nebola podmosená, lebo nepršalo. Naproti tomu znalec N.. W. uviedol, že založenie klinu by zabezpečilo samovoľnému pohybu vozidla do rýchlosti 3 km/hod. a aj keby došlo k jeho prípadnému zatlačeniu a jeho zníženiu o niekoľko centimetrov, zakladací klin by vozidlo udržal. K uvedenému krajský súd dodáva, že z § 16 ods. 4 vyhlášky č. 464/2009 Zb., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevádzke motorových vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách platnej a účinnej v čase skutku vyplýva, že povinnou výbavou motorového vozidla s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou prevyšujúcou 3,5 tony je najmenej jeden zakladací klin, ktorý účinne zabezpečí vozidlo proti samovoľnému pohybu. Z evidenčnej karty predmetného motorového vozidla Avia Furgon vyplýva, že jeho prevádzková hmotnosť je 3750 kg a najväčšia prípustná celková hmotnosť 5300 kg, teda ide o vozidlo nad 3,5 tony. Z § 24 ods. 2 zákona č. 8/2009 Zb. o cestnej premávke o.i. vyplýva, že vodič motorového vozidla alebo jazdnej súpravy povinne vybavených zakladacími klinmi je povinný ich použiť, ak treba zabezpečiť vozidlo alebo súpravu proti pohybu. Z uvedeného je teda zrejmé, že v danom prípade vodič motorového vozidla Y. K. bol povinný použiť zakladací klin, ktorý by zabezpečil predmetné motorové vozidlo proti samovoľnému pohybu. O to viac bolo potrebné, aby obžalovaný takýmto spôsobom postupoval, keď, ako sám pri svojej výpovedi uviedol, mal vedomosť o tom, že na predmetnom motorovom vozidle Avia je slabá účinnosť ručnej parkovacej brzdy a rovnako „vyskakujú“ rýchlostné stupne, pričom sám bol dlhoročným vodičom SAD, teda disponoval dlhoročnými skúsenosťami s vedením motorových vozidiel. V prípade, ak obhajoba namietala, že zákon o cestnej premávke sa nemôže vzťahovať na predmetnú dopravnú nehodu, keďže k tejto došlo v lese a zákon o cestnej premávke č. 8/2009 Zb. sa vzťahuje iba na cestnú premávku, ktorou sa rozumie užívanie diaľnic, ciest, miestnych komunikácií a účelových komunikácií vodičmi vozidiel a chodcami, je potrebné poukázať na § 4 ods. 3 písm. b) zákona č. 8/2009 Zb. o cestnej premávke, z ktorého je zrejmé, že vodič smie motorové vozidlo použiť len na cestách, to však neplatí, ak sa motorové vozidlo v súlade s osobitnými predpismi použije na pôdohospodárske, lesné, údržbárske, stavebné alebo priemyselné práce. Vzhľadom na to, že uvedené vozidlo bolo použité na lesné práce a to za účelom sadenia stromčekov, je potrebné na toto vzťahovať aj zákon č. 8/2009 Zb. o cestnej premávke. V ďalšom bolo potrebné skúmať, či utrpené poranenia poškodenej O. P. pri predmetnej dopravnej nehode boli v príčinnej súvislosti s jej smrťou. V danom prípade, aj keď obhajoba namietala, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi úmrtím poškodenej a utrpenými poraneniami pri predmetnej dopravnej nehode, krajský súd udáva, že z výpovede znalca T.. U. vyplýva, že úraz dolných končatín poškodenej významnou mierou prispel k vzniku hlbokej žilovej trombózy a v kombinácii s kľčovými žilami

bol v príčinnej súvislosti so smrťou s tým, že pri kľčových žilách trombózu nemožno dostať. Znalec T. V. uviedol, že uvedené úmrtie je v príčinnej súvislosti s utrpenými poraneniami ako komplikácia stavu poškodenej, napriek adekvátnej liečbe. Kľčové žily nevedú k vzniku žilovej trombózy, ale pri poranení dolných končatín, ich znehybnení a veku poškodenej sú rizikovým faktorom. Svedok T. B. zároveň uviedol, že zlomeniny oboch predkolení významnou mierou prispeli k vzniku hlbokaj žilovej trombózy a tieto zlomeniny v kombinácii s ochorením kľčových žíl boli v príčinnej súvislosti so smrťou poškodenej, aj keď uviedol, že pľúcna tromboembólia mohla vzniknúť aj bez úrazu dolných končatín, na následnú otázku prokurátora, aby sa vyjadril k tomu, že pred ním vypočutí znalci uviedli, že kľčové žily samy osebe nie sú spôsobilé spôsobiť tromboembóliu, nakoľko ide o povrchové žily a v prípade tromboembólie, ktorá bola príčinou smrti, sa jedná o hlbokú žilovú trombózu, uviedol, že s vyjadrením znalcov sa stotožňuje. Z uvedeného je zrejmé, že všetci traja lekári jednoznačne uviedli, že poranenia utrpené poškodenu pri predmetnej dopravnej nehode sú v bezprostrednej súvislosti s úmrtím poškodenej.

Na základe uvedených skutočností krajský súd mal za to, že obžalovaný svojim konaním tým, že inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu. Na základe uvedeného správne prvostupňový súd konanie obžalovaného posúdil ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovaného zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností, keď zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadol aj na osobu obžalovaného. S poukazom na odpis registra z trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že nemá záznam v registri trestov a s poukazom na vek obžalovaného aj krajský súd považoval uložený trest vo výmere 2 roky, s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 1 rok za trest síce mierny, ale zároveň aj zákonný a s poukazom na osobu páchatela, pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na individuálnu a generálnu prevenciu za dostatočný.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že podľa jeho názoru neboli pri predošlom rozhodnutí krajského súdu dôvody na zrušenie rozsudku okresného súdu a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, krajský súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie svojho predošlého zrušujúceho rozhodnutia, pričom k uvedenému dodáva, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že v prípade, ak sa obhajca pri úkonoch trestného konania chce nechať zastúpiť advokátskym koncipientom, obžalovaný s tým musí súhlasiť, pričom tento súhlas musí byť výslovný, najmä s poukazom na skutočnosť, že v prípade advokátskeho koncipienta nejde o osobu plnohodnotného „advokáta“. Na základe uvedeného odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.